

[Aksel Møller.]

gernes Anvendelse, kommer i den Forstand til at svare til Forbundet for Landbrugsbygninger. Man ser altsaa, hvorledes Lovgivningen bevæger sig fra den oprindelige territoriale Inddeling endnu et langt Skridt hen imod at tarifere efter Bygningernes forskellige Risiko. Saaledes som Landets Forsikringsvæsen er opbygget, vil det naturligvis volde en Del Besvær at foretage denne Udskillelse, men det er ikke umuligt, og det vil ganske afgjort rette paa den Skævhed, som ligger i den oprindelig forsøgte Risikofordeling.

Det nye Forbund skal, som sagt, opstaa ved Uddragning af Forsikringsobjekter fra de tre Bygrupper. Det forekommer mig da ikke helt aabenbart, hvorfor Landbrugsraadet og Husmandsforeningerne skal repræsenteres i dette Forbund, saaledes som det siges i Lovforslagets Bemærkninger. Jeg kan vel tænke mig, at Aarsagen er den, at Andelsmejerier og Andelsslagterier skal have deres Bygninger forsikret i det nye Forbund; men disse Bygninger er jo efter den gældende Lov forsikret i de tre bymæssige Forbund, og i disse har Landbrugets Organisationer ingen Repræsentation i Nævnene. I denne Forbindelse forekommer det mig ogsaa underligt, at Grundejerorganisationerne, som dog har den Interesse i det nye Forbund, at dette skal sikre ogsaa de Ejendomme, Grundejerne udlejer til Handel, Haandværk og Industri, ikke er foreslaaet repræsenteret. Men alt dette er naturligvis mindre vigtigt, og det kan der maaske blive Lejlighed til at drøfte med den højtærede Indenrigsminister under den Udvalgsbehandling, der skal finde Sted. Thi en Udvalgsbehandling er fornøden for at fastslaa Lovforslagets Omraade.

I Bemærkningerne til § 1 er der paa overmaade god Vis redegjort for, hvad der kan siges om, hvilke Bygninger Lovforslaget omfatter. Men jeg har dog truffet Personer, endda Folk med overmaade stor Erfaring, hos hvem der har hersket Usikkerhed, særlig med Hensyn til Handelens Bygninger. I videste Forstand omfatter Ordet „Handel“ efter almindelig Sprogbrug ikke alene almindelige Butiksejendomme, Lager- og Pakhusbygninger, Magasiner o. s. v., men ogsaa Handelens og Industriens Kontorbygninger, ja, der er endda dem, der vil mene, at det ogsaa omfatter Bankbygninger og dermed beslægtede Bygninger knyttede til Pengeomsætningen. Jeg har imidlertid forstaaet Lovforslagets Bemærkninger saadan, at Kontorbygninger kun omfattes af Lovforslaget, hvis de indgaar

som en Del af et Komplex af Bygninger paa samme Grund, rummende Lagre eller Fremstilling, og hvor Lager eller Fremstilling er det iøjnefaldende og overvejende; derimod forstaaer jeg, at Bankbygninger og den Slags ikke inddrages under det nye Forbund. Men da der nu har været rejst Tvivl om denne Begrænsnings Holdbarhed og store Kredse er interesseret i at faa fastslaaet Grænserne, bør et Udvalg søge at skabe den fornødne Klarhed.

Det forekommer mig ligeledes, at der savnes Klarhed over, hvorledes der skal forholdes med en Ejendom, som skifter Anvendelse, efter at en Skade er indtruffet. Den Mulighed er nemlig meget nærliggende, at f. Eks. en til Værksteder benyttet Ejendom efter at have lidt Skade indrettes til Beboelse — det omvendte kan ogsaa tænkes. Hvorledes skal der da forholdes med Bidraget, og hvorledes skal der forholdes med senere indtrufne Skader?

Disse i og for sig faa Momenter af Uklarhed i Lovforslaget forekommer det mig, dette høje Ting bør søge fjernet, før Forslaget forlader os.

Hvad nu angaar selve den af den højtærede Indenrigsminister fremsatte Motivering for Forslaget: Ønsket om, at Bygninger, som anvendes til Lagre af eller Fremstilling af Krigsmateriel, inddrages under Krigsforsikringen, saa yder jeg denne Motivering al mulig Anerkendelse. Den er i sig selv et Bevis for, hvorledes Udviklingen har marcheret, siden Krigsforsikringsforlaget første Gang var til Behandling i det høje Ting, i September—Oktober 1939. Dengang kunde man undtage Bygninger rummende Krigsmateriel og Fremstilling af Krigsmateriel, fordi Krigsmateriel var et Begreb, om hvilket vi alle havde en ganske nøje Forestilling, og som vi var i Stand til at afgrænse ganske eksakt. Nu er Begrebet Krigsmateriel, som Tiden er gaaet, et Begreb af ligefrem og bogstavelig ofte flydende Karakter, og det har fra Tid til anden medført en Smule Tvivl hos Administratorerne af Krigsforsikringsforbundene med Hensyn til, hvorvidt de paagældende Bygninger og Anlæg var forsikrede i Henhold til Loven. Derved er hele den gældende Lovs Undtagelsesbestemmelse paa dette Omraade gjort uholdbar, og det Lovforslag, som her er til Behandling, er da alene af den Grund berettiget.

Efterhaanden som Tiden gaar, bliver Offentlighedens Opmærksomhed stærkere og stærkere henvendt paa denne Krigsforsikringslovgivning, og Begivenhederne gør den ogsaa mere og mere aktuel.